

מת (חיפה) 52509-12-25 - מדינת ישראל נ' דרור אדרי

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 52509-12-25 מדינת ישראל נ' אדרי(עציר)
תיק חיצוני: 552489/2025

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ

נגד

המשיב דרור אדרי ע"י ב"כ עו"ד אסף צברי, מטעם
הסניגוריה הציבורית

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

1. לפי עובדות כתב האישום, ביום 10/12/25 שהתה המתלוננת בתא שירותים בשירותי הנשים בקניון "8" בקרית שמונה. נטען, כי המשיב הכניס את ידו בחלל מעל התא ולאחר מכן הכניס את ידו ואת ראשו בפתח מתחת לתא כך שראשו ואחת מידייו היו בתוך התא בזמן שהמתלוננת שהתה באותה עת בכיסא התא. בתגובה המתלוננת יצאה מהתא וצעקה על המשיב שנכנס לתא שירותים סמוך ונעל את עצמו בפנים. בזמן שהמתלוננת קראה לעזרת נשים ששהו בקניון, המשיב יצא מהתא, רץ לשירותי גברים ונעל עצמו באחד מתאי השירותים. בהמשך המשיב יצא משירותי גברים והתפתח עימות מילולי בינו לבין המתלוננת, במהלכו המשיב דחף את פלונית עם ידו בידה.

עוד נטען כי ביום 11/12/25 בדיון הארכת מעצר בעניינו המשיב קילל את השוטרת שטענה מטעם משטרת ישראל ואיים עליה. לאחר מכן קילל את השופט ואיים עליו, ושב וקילל את השוטרת. המשיב איים על השופט גם בדיון הארכת מעצרו ביום 14/12/25. ביום 15/12/25, עת שהה במתחם עצורים בבית המשפט בקרית שמונה, איים המשיב על הסוהרת במתחם.

למשיב יוחסו עבירות של פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת, עבירה לפי סעיף 2 + 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981; תקיפה סתום, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

(להלן: "**חוק העונשין**"); שלוש עבירות איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; זילות בית המשפט, עבירה לפי סעיף 255 לחוק העונשין.

2. בבקשה להארכת מעצר המשיב טענה המבקשת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. עוד נטען כי מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות המשיב לשלום וביטחון הציבור נוכח התנהלותו האלימה והפוגענית כלפי אזרחית וגורמי אכיפת החוק, עברו הפלילי הכולל הרשעות בין היתר בעבירות דומות ומאסר מותנה בר הפעלה שלא היה בו כדי להרתיע את המשיב. צוין כי גם בתיק בו הוטל על המשיב המאסר המותנה הוא קילל וביזה את בית המשפט ואיים על גורמי חוק שונים.

3. כתב האישום ובקשת המעצר הוגשו במקור לבית משפט השלום בקריות שמונה. בהחלטה מיום 22/12/25 החליט כב' נשיא בית המשפט העליון להעביר את הדיון למחוז חיפה.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת פגיעה בפרטיות וכן עבירת תקיפה סתם. כן תקף את חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של המשיב, אך לא הציג חוות דעת מטעמו.

5. ב"כ המבקשת הגיש לעיוני את תיק החקירה ולאחר עיון בו נחה דעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. די לעיין בהודעותיה של המתלוננת (הודעות 1 ו-2) כדי להיווכח בכך. באשר לעבירת התקיפה, גרסת המתלוננת נתמכת ע"י הודעת מנהל האחזקה של החניון שהיה עד לאירוע (הודעה 4, עמ' 2 ש' 5) וסרטון מצלמת אבטחה בקניון. כך גם לגבי העבירות האחרות המיוחסות למשיב - אלה מגובות היטב בחומרים שנאספו לתיק החקירה. אזכיר, כי "**שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד**" (כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24-08-24445, 24-08-27825 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6)). זאת ועוד, "**במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה**" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). לא מצאתי ממש גם בטענה לפיה המעשים המיוחסים למשיב לא מבססים עבירות של פגיעה בפרטיות, תקיפה סתם ואיומים.

6. עוד שוכנעתי כי מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות המשיב לשלום וביטחון הציבור. לחובת המשיב עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות רבות בעבירות רכוש, אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית ועוד. רק ביום 22/6/25 המשיב נדון למאסר ממושך בפועל בגין עבירות דומות (איומים כלפי אזרחים, שוטרת ושופט, תקיפה סתם, היזק לרכוש והתנהגות פרועה במקום ציבורי). גם בשנת

2024 המשיב נשפט ונדון למאסר בפועל בגין עבירות דומות. לא היה בעונשים שהוטלו עליו, לרבות מאסרים מותנים, כדי להרתיעו.

7. לא הוצעה חלופה ממשית זולת ההצעה כי המשיב ישוחרר בהרחקה מקרית שמונה. אין בהצעה זו כדי להשיג את תכלית במעצר בשים לב לכך שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה כללית ולא מופנית כלפי המתלוננת בלבד. המשיב הוכיח בהתנהגותו כי הוא מסוגל לבצע עבירות דומות גם בערים אחרות (ראה כתב האישום מתיקו הקודם של המשיב שם ביצע עבירות בין היתר בעפולה ובנוף הגליל). עוד יש לזכור כי לחובת המשיב הרשעות בין היתר בעבירות של הפרת הוראה חוקית. המעשים המיוחסים למשיב מצביעים על היעדר מורא מפני החוק וסיכון גבוה להפרת התנאים המגבילים.

8. במצב דברים זה אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וכך אני מורה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026,
במעמד הצדדים.